

Vektoranalízis

Datz Daniel

2011.06.27.

1 Deriválási fogalmak

1.1 Skalármező deriváltja, a gradiens

Definíció 1.1.1 (Gradiens) Legyen $\varphi : R^3 \rightarrow R$ skalármező. Ekkor φ gradiense \mathbf{r}_0 pontban az $a \in R^3$ vektor, ha

$$\lim_{\mathbf{r} \rightarrow \mathbf{r}_0} \frac{\varphi(\mathbf{r}) - \varphi(\mathbf{r}_0) - a \cdot (\mathbf{r} - \mathbf{r}_0)}{\|\mathbf{r} - \mathbf{r}_0\|} = 0.$$

Ekkor φ \mathbf{r}_0 -ban differenciálható, gradiensét $\text{grad } \varphi$ -vel jelöljük, és

$$\text{grad}\varphi(\mathbf{r}_0) = \begin{pmatrix} \partial_x \varphi(\mathbf{r}_0) \\ \partial_y \varphi(\mathbf{r}_0) \\ \partial_z \varphi(\mathbf{r}_0) \end{pmatrix}$$

A gradiens, mint differenciál operátor, homogén, lineáris leképezés, illetve ha f egy egyváltozós differenciálható függvény:

$$\text{grad}(f(\varphi)) = f'(\varphi)\text{grad}\varphi$$

(ez a láncszabály)

Definíció 1.1.2 (Szintfelület) Egy skalármező szintfelületein (nívófelületein) a következő ponthalmazokat értjük:

$$\Upsilon = \{(x, y, z) \in R^3 \mid \varphi(x, y, z) = c\}$$

Természetesen nem mindig beszélhetünk összefüggő felületről, előfordulhatnak diszkrét pontok halmazai, stb. $\varphi(r)$ értelmezési tartományának minden pontján egy, és csak egy szintfelület mehet át.

Tétel 1.1.1 A gradiens minden pontban merőleges az adott pontban átmenő szintfelületre.

Bizonyítás 1.1.1 Legyen $\varphi(\mathbf{r}_0) = c$, és tekintsük a $\varphi(r) = c$ a szintfelületet. Legyen $r(t)$ a szintfelület görbéje, ahol $r(0) = \mathbf{r}_0$. Ekkor a differenciálás definíciója alapján

$$\varphi(r) - \varphi(\mathbf{r}_0) = (\text{grad}(\varphi))(r - \mathbf{r}_0) + \varepsilon(r),$$

ahol

$$\lim_{r \rightarrow \mathbf{r}_0} \frac{\varepsilon(r)}{|r - \mathbf{r}_0|} = 0$$

Ezért t -vel való osztás után határ értékben ezt kapjuk:

$$\lim_{t \rightarrow 0} \frac{\varphi(r) - \varphi(r_0)}{t} = (\text{grad } \varphi) \lim_{t \rightarrow 0} \frac{r(t) - r(0)}{t} = (\text{grad } \varphi)(r'(0)) = 0$$

Ez csak úgy lehet, ha az $r(t)$ görbe érintői merőlegesek a $\text{grad } \varphi$ vektorra.

1.2 Iránymenti derivált

Legyen adott egy tetszőleges \underline{v} egységvektor. Ez az egységvektor, és az értelemezési tartomány egy P_0 pontja meghatároz egy egyenest $r(t) = P_0 + t\underline{v}$ egyenlet szerint. Ennek az egyenesnek \underline{v} irányvektora, P_0 pont pedig az egyenesen van. Ekkor ezen egyenes mentén a φ felület összes pontja kifejezhető $\varphi(r(t))$ alakban, tehát az egyenes mentén közönséges egyváltozós függvénynek vehető. A kérdés a függvény deriváltja $t = 0$ esetben.

Definíció 1.2.1 (Iránymenti derivált) Legyen $v \in R^3, \|v\| = 1$ tetszőleges egységvektor. A $\varphi(r)$ skalármező v irány szerinti $r_0 \in R^3$ pontban való deriváltján a következő határértéket értjük:

$$D_v \varphi(r_0) = \lim_{t \rightarrow 0} \frac{\varphi(r_0 + tv) - \varphi(r_0)}{t}$$

Nyilvánvaló, hogy ez az eddig megismert parciális deriválás kiterjesztése, hiszen a standard bázis egységvektorait választva irányként, épp az adott parciális deriváltakat kapjuk.

Tétel 1.2.1 $D_v \varphi(r_0) = \text{grad } \varphi(r_0) \cdot \underline{v}$.

Bizonyítás 1.2.1 A definíció alapján

$$\begin{aligned} D_v \varphi(r_0) &= \lim_{t \rightarrow 0} \frac{\varphi(r_0 + tv) - \varphi(r_0)}{t} = \\ &= \lim_{t \rightarrow 0} \frac{\varphi(r_0 + tv) - \varphi(r_0) - \text{grad} \varphi(r_0) \cdot tv}{t} + \text{grad} \varphi(r_0) \cdot \underline{v} = \text{grad} \varphi(r_0) \cdot \underline{v} \end{aligned}$$

Ebből az is látszik (elvégezve a skalárszorozást), hogy $\text{grad} \varphi(r_0) \cdot \underline{v} = v_1 \partial_x \varphi + v_2 \partial_y \varphi + v_3 \partial_z \varphi$, ahol v_1, v_2 és v_3 a \underline{v} vektor koordinátái. Következésképpen $|D_v \varphi(r_0)| \leq \|\text{grad} \varphi(r_0)\| \cdot \|\underline{v}\| = \|\text{grad} \varphi(r_0)\|$, vagyis az iránymenti derivált a gradiens irányába a legnagyobb. Az iránymenti derivált tulajdonságai: lineáris, továbbá

$$D_v(\varphi + \psi) = D_v \varphi + D_v \psi$$

$$D_{\alpha v + \beta w} \varphi = \alpha D_v \varphi + \beta D_w \varphi,$$

illetve a láncszabály:

$$D_v(F(\varphi)) = F'(\varphi) \cdot D_v \varphi.$$

1.3 A vektormező

Definíció 1.3.1 Azt az F függvényt, amely a tér minden pontjához egy jól meghatározott v vektort rendel hozzá, vektormezőnek nevezzük. Általános alakja:

$F(r) = \begin{pmatrix} f_1(r) \\ f_2(r) \\ f_3(r) \end{pmatrix}$, ahol f_1, f_2 és f_3 skalármező, az F vektormező koordináta függvényei.

Definíció 1.3.2 Az F vektormező akkor differenciálható r_0 -ban, ha létezik olyan A lineáris leképezés (3×3 mátrix), melyre

$$\lim_{r \rightarrow r_0} \frac{F(r) - F(r_0) - \mathbf{A}(r - r_0)}{\|r - r_0\|} = 0$$

A neve derivált tenzor. $F(r)$ vektormező pontosan akkor differenciálható, ha koordináta függvényei mind differenciálhatók. Ekkor A alakja:

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} \partial_x f_1 & \partial_y f_1 & \partial_z f_1 \\ \partial_x f_2 & \partial_y f_2 & \partial_z f_2 \\ \partial_x f_3 & \partial_y f_3 & \partial_z f_3 \end{pmatrix}$$

1.4 A nabla operátor, differenciáloperátorok

Vezessük be a szimbolikus nabla vektort (operátort) a következő alakban:

Definíció 1.4.1 (Nabla operátor)

$$\nabla = \begin{pmatrix} \frac{\partial}{\partial x} \\ \frac{\partial}{\partial y} \\ \frac{\partial}{\partial z} \end{pmatrix}$$

Azonnal látszik, hogy $\text{grad} \varphi = \nabla \varphi$. Ezután vezessük be a divergencia (div) és rotáció (rot) differenciáloperátorokat, a következő definíció szerint:

Definíció 1.4.2 Legyen $F = \begin{pmatrix} f_1 \\ f_2 \\ f_3 \end{pmatrix}$ vektormező, f_1, f_2, f_3 differenciálhatóak.

Ekkor:

Divergencia: $\text{div} F = \nabla \cdot F$, és

Rotáció: $\text{rot} F = \nabla \times F$, ahol a pont és a keresztes a megszokott skalárszorzat és vektoriális szorzatot jelentik (utóbbi esetben a számolást is a megszokott módon, determinánssal a legegyszerűbb végrehajtani).

Érdekes kérdés, hogy a vizsgált vektormező mikor adódott valamilyen differenciáloperátor végeredményeként. A vektormezőt ekkor potenciálisnak mondjuk. Két esetet lehet megkülönböztetni:

Definíció 1.4.3 Egy F vektormezőt skalárpotenciálisnak mondunk, ha létezik olyan φ skalártér, melyre $\text{grad} \varphi = F$

Definíció 1.4.4 Egy vektormezőt vektorpotenciálisnak mondunk, ha létezik G vektormező, melyre $\text{rot} G = F$.

Könnyen bizonyítható, hogy a skalárpotenciális vektormező rotációvektora nullvektor, illetve a vektorpotenciális vektormező divergenciája is zérusvektor:

$$\text{rot grad } \varphi = 0 \quad \text{div rot } G = 0$$

2 Skalár es vektormező integrálása

Csak érintőlegesen, további magyarázat nélkül megemlítjük a vonalintegrált, felületi integrált skalármező és vektormező esetében is:

2.1 Vonalintegrál, felületi integrál

Az f függvény vonalintegrálja Γ görbe mentén:

$$\int_{\Gamma} f dr = \int_a^b f(x(t), y(t)) \sqrt{x'(t)^2 + y'(t)^2} dt$$

Az F vektormező vonalintegrálja a Γ görbe mentén:

$$\int_{\Gamma} F(\underline{r}) d\underline{r} = \int_a^b \langle F(\gamma(t)), \gamma'(t) \rangle dt$$

A φ skalármező felületi integrálja az S felületen:

$$\int_S \varphi dS = \int \int_T \varphi(r(u, v)) |r_u \times r_v| du dv$$

Az F vektormező felületi integrálja az S felületen:

$$\int \int_S F(\underline{r}) dS(\underline{r}) = \int \int_D \langle F(s(u, v)), \frac{\partial s}{\partial u}(u, v) \times \frac{\partial s}{\partial v}(u, v) \rangle d(u, v)$$

3 Integrálátalakító tételek

3.1 Newton – Leibniz tétel

Tétel 3.1.1 (Newton – Leibniz formula) Legyen f valós, integrálható függvény amelynek létezik F primitív függvénye. Ekkor

$$\int_a^b f(x) dx = F(b) - F(a)$$

A további tételek tekinthetők ezen formula általánosításainak, hiszen a lényegük is ugyanaz: egy adott intervallumon (szakasz, terület, térfogat, stb) vett integrált, az intervallum határára vonatkozó integrálá alakítunk át. Ez szakasz esetében két pont (N – L form.), felületnél görbe, térfogatnál felület, stb.

3.2 Gauss – Osztrogradszkij tétel

Tétel 3.2.1 (Gauss – Osztrogradszkij tétel) Ha F vektormező S felülettel határolt V térfogat minden belső pontjában, illetve a határon is folytonosan differenciálható, továbbá minden felületi pontban létezik a testből kifelé mutató \underline{n} felületi normálvektor, akkor teljesül a következő:

$$\int \int_S F \cdot \underline{n} dS = \int \int \int_V \operatorname{div} F d(x, y, z)$$

A tétel akkor is érvényben marad, ha az F felület nem minden pontjában létezik felületi normális, de ki kell kötnünk, hogy azok a pontok, ahol az m nem létezik (vagy nem folytonos), nullmértékű halmazzal alkotnak.

Tétel 3.2.2 *Legyen F folytonosan differenciálható vektormező, S_n egyszerű, zárt, egymásba ágyazott felületek sorozata, amelyek (x_0, y_0, z_0) pontba zsugorodnak (vagyis $\forall n - re r_0 \in S_n$, és $\lim_{n \rightarrow \infty} V(S_n) = 0$), akkor F vektormező $V(S_n)$ -ekre vonatkozó átlagos forráserősségeinek sorozata konvergens és a divergenciához tart*

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{V(S_n)} \int \int_{S_n} F dS = \operatorname{div} F(r_0)$$

,ahol $V(S_n)$ az S_n zárt felület által határolt térrész térfogata.

Ez a tétel teszi lehetővé a divergencia szemléletes jelentésének megfogalmazását: lokális forráserősség sűrűség.

3.3 Stokes tétel

Tétel 3.3.1 (Stokes – tétel) *Ha F vektormező a Γ zárt görbével határolt, egyszerűen összefüggő, irányítható S felületen és annál határvonalan folytonosan differenciálható, \underline{T} pedig a görbe pontjaihoz rendelt tangenciális (érintőirányú) normálvektor akkor*

$$\oint_{\Gamma} F \cdot \underline{T} dr = \int \int_S \operatorname{rot} F dS$$

Ez alapján megfogalmazható a rotáció szemléletes jelentése is: lokális örvényerősség.

Tétel 3.3.2 *Legyen adott egy S felület és annak egy r_0 pontjában a felület egy \underline{n} normálegységvektora. Tekintsünk ezen az S felületen egy egyszerű, zárt felületi görbékéből álló γ_n sorozatot, amely az r_0 pont körül zsugorodik össze. Legyen F folytonosan differenciálható vektormező. Ekkor*

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{A(S_n)} \oint_{\gamma_n} F \cdot \underline{T} dr = \operatorname{rot} F(r_0) \cdot \underline{n}$$

ahol $A(S_n)$ a γ_n zárt görbe által határolt S_n felületdarab felszíne.

3.4 Green formula

Tétel 3.4.1 *Legyen S egyszerű, zárt felület, kifelé mutató normálvektorral, V pedig S által körülhatárolt térrész. Ha φ, ψ kétszer folytonosan differenciálható skalármezők, akkor*

$$\int \int_S (\varphi \operatorname{grad} \psi - \psi \operatorname{grad} \varphi) dS = \int_V (\varphi \Delta \psi - \psi \Delta \varphi) dV$$

ahol Δ a Laplace operátor: $\Delta = \nabla \cdot \nabla$.